

## سوگند ( داد زن )

G#7

C#m7

گرفته و مشت وجودمو پر شده از ترس تو فونمو فونه

C#m7

داره میسوزه ماه تو آسمونه یادمه هر شب دعوهاامون

C#m

G#7

یادمه من تفت نمه بارون یادمه جر و بمث فریادامون یادمه دیگه بسته آروم

G#7

C#m

داد زن سره من از تو داغون تره اگه میره از اینجا میره یه جا که آروم تره

C#m

دوست داره اونو همونجا بینمش که خودم آرزوشو داشتم یه روز برسم بهش

G#7

این دنیا پر شد از آدمای زشت و منم توی فکر سافتن یه فونه تو بهشت

G#7

C#m

چه سفته باورش این لحظه آفره طعم بافتنش این عشقی که سافتمش به باد باز دادمش

C#m

دیگه ندارمش باید بسازه باش این مس تلفو تا تهش